

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Ing. Petra Šuránka a Mgr. Jana Čížka ve věci

žalobce: **S. o. a p. D., z. s.**
sídlem x

zastoupen advokátem JUDr. Michalem Bernardem, Ph.D.
sídlem Klokotská 103, 390 01 Tábor

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, 150 00 Praha 5

o **žalobě proti rozhodnutí žalovaného** ze dne 11. 9. 2018, č. j. 122424/2018/KUSK, sp. zn. SZ 091860/2018/KUSK ÚSŘ/EMB,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl odvolání žalobce a dalších odvolatelů a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Rudná, stavebního úřadu (dále jen „správní orgán I. stupně“ nebo též „stavební úřad“), ze dne 14. 5. 2018, č. j. 02772/18/MUR/SU/Dji, sp. zn. 03897/17/Ji (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně na žádost společnosti D. z. s.r.o. (dále jen „stavebník“) vydal podle § 129 odst. 3 a § 115 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění účinném do 31. 12. 2017 (dále jen „stavební zákon“) dodatečné povolení stavby „Stavební úprava skladovací haly – dostavba opláštění“ D., dříve s názvem „Výrobní areál společnosti F., k. ú. D. –

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. V.

Stavební úprava skladovací haly – Dostavba opláštění“ na pozemcích st. parc. č. x a parc. č. x a x v katastrálním území D. (dále jen „stavba“). Stavba obsahuje stavební úpravu skladovací haly – dodatečné povolení obvodového pláště – půdorysné rozměry stávajícího objektu 15,96 m x 41,16 m, stávající výška hřebenu střechy +8,865 m se nemění, obvodové zdivo tvoří betonové tvárnice. Účel užívání – skladování a překládka paletového zboží.

2. Žalobce tvrdí, že napadené rozhodnutí je nezákonné a věcně nesprávné, v důsledku čehož byl zkrácen rovněž na právu na spravedlivý proces. Žalobce brojí proti napadenému rozhodnutí ze tří důvodů. Předně namítá, že v rozporu s § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 183/2017 Sb. (dále jen „správní řád“) neměl při nahlížení do spisu možnost seznámit se s technickou zprávou – statickým posouzením (dále jen „technická zpráva“), z níž správní orgán I. stupně vycházel. Soud pro úplnost osvětluje, že žalobce má na mysli část projektové dokumentace *D1.2 Stavebně konstrukční řešení* zpracovanou Ing. P. S.. Žalobce tvrdí, že technická zpráva nebyla součástí spisu, který mu byl předložen, a o její existenci se dozvěděl až z prvostupňového rozhodnutí. Tuto skutečnost namítal již v odvolání. Do technické zprávy bylo žalobci umožněno nahlédnout až po vydání prvostupňového rozhodnutí. Došlo tak i k porušení § 17 odst. 1 správního řádu, neboť technická zpráva byla vedena odděleně od spisu, nebyla jeho součástí a žalobci nebyl ani předložen soupis všech součástí spisu. Žalobce tak při nahlížení do spisu neměl ani možnost dozvědět se, že technická zpráva ve spisu chybí. Neměl proto možnost vyjádřit se ke všem podkladům prvostupňového rozhodnutí. V napadeném rozhodnutí k tomu žalovaný uvedl, že technická zpráva sice nebyla součástí spisu jako hmotný dokument, že ale existovala v elektronické podobě. O tom však žalobce nebyl žádným způsobem informován.
3. Podle žalobce je tvrzení žalovaného o tom, že technická zpráva byla součástí spisu již ode dne 27. 12. 2017, zcela neprůkazné a nepravdivé. Tuto skutečnost dovozuje žalobce jednak z toho, že v doplnění podání stavebníka ze dne 27. 12. 2017 je uveden výčet doplňovaných dokumentů, přičemž technická zpráva v něm uvedena není, dále z toho, že při nahlížení do spisu dne 30. 1. 2018 i dne 19. 4. 2018 zástupce žalobce ofotil celý spis, avšak technická zpráva se v něm nenacházela, a konečně z toho, že ani v dodatečně vyhotovovaném soupisu spisu tento dokument nikde uveden není. Žalobce rovněž poukazuje na to, že v řízení nebyly pořizovány úřední záznamy z nahlížení zástupců žalobce a dalších účastníků řízení do spisu, což dokládá konkrétními příklady. Žalobce nesouhlasí se závěrem žalovaného, že nemohlo dojít ke zkrácení jeho práva plynoucího z § 36 odst. 3 správního řádu, protože byl se všemi podklady řízení seznámen. V této souvislosti žalobce poukazuje na to, že i žalovaný připustil, že správní orgán I. stupně vedl určité podklady mimo spis v elektronické podobě. K důkazu žalobce navrhuje doplnění podání stavebníka ze dne 27. 12. 2017, soubor dokumentů ofocených při nahlížení do spisu dne 30. 1. 2018 a dne 19. 4. 2018, výslech zástupce žalobce nahlížejícího do spisu, soupis spisu a záznamy o nahlížení do spisu.
4. Žalobce dále napadá neodpovídající kvalitu technické zprávy, která mu následně byla na vyžádání předložena. Technická zpráva je datována k 10. 11. 2017 a chybí na ní podpis pravděpodobného autora, Ing. P. S.. Celá technická zpráva je vypracována velmi neprofesionálně, nacházejí se v ní jisté statické výpočty, které jsou však psány ručně, nepřehledně a chaoticky a pro běžného člověka zcela nečitelně. Ačkoliv by se mělo jednat o technickou zprávu vypracovanou odborníkem v dané oblasti, připomíná technická zpráva spíše dílo amatéra, který ji psal ve spěchu na poslední chvíli. Žalobce tvrdí, že takovým způsobem zpracovaná technická zpráva by v žádném případě neměla být podkladem prvostupňového rozhodnutí. Žalovaný k tomu v napadeném rozhodnutí uvedl, že autorem technické zprávy je autorizovaný inženýr v oblasti statiky a dynamiky a jeho odbornost mu garantuje i profesní komora, jejímž je členem. Žalobce v této souvislosti namítá, že technická zpráva nebyla touto osobou podepsána a její autorství v dané věci lze tedy zpochybnit. I s ohledem na kvalitu technické zprávy se skutečnost, že by jejím autorem byl autorizovaný inženýr, jeví jako nepravděpodobná.
5. Žalobce nesouhlasí ani se závěry žalovaného, že nebyl důvod zpochybňovat řešení, které navrhla

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. V.

autorizovaná osoba, jež odpovídá za správnost a celistvost projektové dokumentace. Technická zpráva má totiž takové formální vady (chybějící podpis, ručně psané výpočty), že k nim již stavební úřad měl přihlídnout a posoudit, jestli podklad takové kvality je způsobilý být podkladem rozhodnutí. Žalobce připomíná, že již v prvostupňovém řízení požadoval, aby stavební úřad v řízení po stavebníkovi požadoval znalecký posudek na statiku stavby, neboť stavba je v havarijním stavu a stavebně technický stav neumožňuje realizaci záměru stavebníka tak, aby byl v souladu s příslušnými ustanoveními stavebního zákona. Ani jeden ze správních orgánů se nezabýval otázkou, že v bezprostřední blízkosti stavby byla poměrně hluboká silážní jáma, která byla zřejmě zasypána stavebníkem a její existence má nepochybně vliv na celkovou statiku stavby. V řízení tak porušily i § 3 ve spojení s § 50 odst. 3 správního řádu.

6. Třetí okruh žalobních námitek se vztahuje k celkovému stavu stavby. Žalobce předesílá, že původním účelem stavby byl zemědělský sklad. Budova sloužila po dlouhá léta jako seník, přičemž z údajů evidence katastru nemovitostí vyplývá, že stavba byla jako zemědělská budova zkolaudována. Základová deska proto není jistě dimenzována pro tak velkou zátěž, jakou opláštění budovy rozhodně je. Žalobce zpochybňuje též samo označování stavby jako skladovací haly, což nemá oporu ve správním spisu. Stavba je v havarijním stavu (trhliny v opláštění budovy, nově vystavěná podpůrná zeď apod.) a stavebně technický stav neumožňuje realizaci záměru stavebníka tak, aby byl v souladu s příslušnými ustanoveními stavebního zákona. Stavební úřad proto měl nařídít odstranění stavby, nikoliv ji dodatečně povolit. Žalobce v této souvislosti odkazuje na § 133 odst. 2 písm. c), § 137 či § 119 odst. 2 stavebního zákona. Žalobce již v řízení před správními orgány poukazoval na to, že řízení o dostavbě obvodového pláště bylo stavebním úřadem rozhodnutím ze dne 26. 4. 2017 zastaveno. Dotčený orgán na úseku požární bezpečnosti zahájil u stavebníka státní požární dozor, jehož výsledky však nejsou ze správního spisu známy. Zvýšený provoz na místních komunikacích způsobený dovážkou a odvozem skladovaného materiálu by byl neúnosný, stavba nemá dostatečný příjezd a kapacitní napojení pro realizaci záměru. Podle názoru žalobce je stavba v rozporu s cíli a úkoly územního plánování a v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu a též s veřejným zájmem chráněným právními předpisy na úseku ochrany životního prostředí, zdraví lidí a požární bezpečnosti. Stavba není ani napojena na technickou infrastrukturu – podle projektové dokumentace není napojena na vodovod a kanalizaci, objekt nebude vytápěn. Stavebník neřeší otázku obsluhy stavby a její hygienické zázemí. Všechny tyto skutečnosti však správní orgány obou stupňů pominuly. Dle žalobce je proto dán právní důvod pro odstranění stavby. Žalobce navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí a žádá přiznat náhradu nákladů řízení.
7. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že ze správního spisu i z vyjádření stavebního úřadu vyplývá, že žalobce se mohl seznámit s technickou zprávou již v roce 2017, kdy se projektová dokumentace stala součástí správního spisu, přičemž technická zpráva obsahující statické posouzení je její součástí. Dále se o technické zprávě minimálně prokazatelně hovořilo při místním šetření dne 15. 2. 2018, na němž se obec dožadovala splnění parametrů statického zajištění stavby podle této technické zprávy. Tohoto jednání se dle seznamu zúčastněných účastníci i zástupci žalobce. Správní orgán I. stupně sice nevedl spis v souladu s § 17 odst. 1 správního řádu, tj. nebyl vytištěn soupis spisu, nicméně tento soupis byl neustále veden elektronicky a žalobce mohl kdykoliv o jeho předložení požádat. Ke krácení práva žalobce plynoucího z § 36 odst. 3 správního řádu nemohlo dojít, jelikož účastníci správního řízení byli seznámeni se všemi jeho podklady. I kdyby se však žalobce seznámil s technickou zprávou až z prvostupňového rozhodnutí, měl dostatek času podpořit své tvrzení relevantně, tj. oponentním posudkem. K druhému žalobnímu bodu žalovaný uvedl, že žalobce svá tvrzení o chybách technické zprávy nedoložil oponentním posudkem. Pouze za takové situace přichází v úvahu přibrání znalce, aby vzájemně si odporující závěry posoudil. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout, náhradu nákladů nepožadoval.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

8. Ze správního spisu soud zjistil tyto pro posouzení věci relevantní skutečnosti. Správní orgán I. stupně obdržel dne 7. 6. 2017 žádost společnosti F., s. r. o., IČO: x (dále jen „původní stavebník“) o vydání dodatečného povolení stavby – stavebních úprav skladovací haly, zařízení pyrolitické výroby, zásobníku na LTO, přístřešku výdejního místa, terénní a sadové úpravy. Výzvou ze dne 30. 6. 2017 vyzval správní orgán I. stupně původního stavebníka k doplnění podání mj. o projektovou dokumentaci v souladu s požadavky vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, ve znění vyhlášky č. 62/2013 Sb. (dále jen „vyhláška o dokumentaci staveb“) o závazná stanoviska, stanoviska a vyjádření dalších správních orgánů a dalších subjektů. Zástupce žalobce, který zastupuje žalobce v řízení před soudem, nahlédl do správního spisu a pořídil si jeho fotokopii dne 20. 7. 2017 a dále dne 5. 10. 2017. Podáním ze dne 25. 9. 2017 vzal původní stavebník svoji žádost zpět v části týkající se zařízení pyrolitické výroby, zásobníku na LTO, přístřešku výdejního místa a terénních a sadových úprav, přičemž v této části správní orgán I. stupně řízení o dodatečném povolení usnesením ze dne 30. 10. 2017 zastavil. Podáním ze dne 25. 9. 2017 současně původní stavebník nově upřesnil žádost o dodatečné povolení stavby tak, že její předmětem bude nový plášť z betonových bloků ztraceného bednění. Opakovanou výzvou ze dne 31. 10. 2017 správní orgán I. stupně vyzval původního stavebníka k doplnění žádosti.
9. Přípisem správního orgánu I. stupně ze dne 15. 1. 2018 bylo zahájení řízení o dodatečném povolení stavby „Výrobní areál společnosti F., k. ú. x, Stavební úprava skladovací haly – dostavby opláštění“ oznámeno jeho účastníkům a nařízeno ústní jednání. Účastníci řízení byli současně poučeni o tom, že námitky je třeba uplatnit nejpozději při ústním jednání, že navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy mohou po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a že před vydáním rozhodnutí se mohou vyjádřit k podkladům rozhodnutí, popřípadě navrhnout jejich doplnění. Ve vyjádření doručeném správnímu orgánu I. stupně dne 14. 2. 2018 žalobce namítl, že stavba je v havarijním stavu a stavební úřad by měl nařídit její odstranění, nikoli ji dodatečně povolit a že zvýšený provoz na místních komunikacích by byl neúnosný, stavba nemá dostatečný příjezd a kapacitní napojení pro realizaci záměru. Dále žalobce tvrdil, že původní stavebník není vlastníkem ani pozemku pod stavbou, ani samotné stavby a že stavba je v rozporu s územním plánem, neboť se předmětné pozemky nacházejí ve funkční ploše Průmyslové plochy – rezerva. Dále žalobce namítal nedostatečnost projektové dokumentace, zejména v kapitole A.3.f) a dále v kapitole A.3.g) nejsou uvedena závazná stanoviska a stanoviska dotčených orgánů a není zřejmé, zda jejich požadavky jsou splněny. Projektová dokumentace je v rozporu s přílohou č. 1 vyhlášky o dokumentaci staveb.
10. V protokolu o ústním jednání konaném dne 15. 2. 2018 je mj. uvedeno, že obec D. požadovala „splnit statické zajištění stavby dle projektové dokumentace“. Ústního jednání se účastnili zástupci žalobce. Stavebník oznámil správnímu orgánu I. stupně dne 27. 2. 2018, že se stal novým vlastníkem předmětného areálu a vstupuje na místo původního stavebníka. Výzvou ze dne 28. 2. 2018 vyzval správní orgán I. stupně stavebníka k dalšímu doplnění obsahu projektové dokumentace a údajů o splnění požadavků dotčených orgánů a současně usnesením přerušil řízení. Oznámením o pokračování v řízení ze dne 10. 4. 2018 vyzval správní orgán I. stupně účastníky řízení o doplnění žádosti o další podklady dne 28. 3. 2018 a stanovil lhůtu deseti dnů od doručení pro seznámení se s podklady a navrhování důkazů. Dne 12. 4. 2018 podal žalobce návrh na zastavení řízení s ohledem na marné uplynutí lhůty pro doplnění žádosti. Dne 18. 4. 2018 se ke správnímu orgánu I. stupně dostavil za žalobce M. T. a požádal o nahlédnutí do spisu, kopie si nepořídil. Ve vyjádření doručeném dne 26. 4. 2018 žalobce zopakoval, že stavba se nachází v havarijním stavu, odkázal na některé své předchozí námitky a dodal, že by měl být vyžádán znalecký posudek na statiku stavby. Dne 30. 5. 2018 se ke správnímu orgánu I. stupně dostavila za žalobce J. J. a požádala o nahlédnutí do spisu, kopie si nepořídila.
11. Po provedeném řízení bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí, kterým byla stavba dodatečně povolena. K námitkám vzneseným v průběhu řízení správní orgán I. stupně uvedl, že jim z části

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. V.

vyhověl, neboť vyzval stavebníka, aby v průvodní zprávě zpřesnil zdůvodnění souladu stavby s územním plánem, doplnil zdůvodnění souladu stavby s vyhláškou č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů, zdůvodnění souladu stavby s vyhláškou č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby, ve znění pozdějších předpisů, zejména s jejím § 10, a zdůvodnění souladu stavby s vyhláškou č. 398/2009 Sb., o obecných požadavcích zabezpečujících bezbariérové užívání staveb. Dále požadoval doplnit údaje o splnění požadavků dotčených orgánů, které byly předloženy v dokladové části dokumentace, a do souhrnné technické zprávy žádal doplnit popis organizace výstavby. Správní orgán I. stupně tak objasnil soulad stavby s územním plánem i se stanovisky dotčených orgánů na úsecích ochrany životního prostředí, ochrany přírody a krajiny, hygieny a požární ochrany.

12. Negativní vliv dopravy správní orgán I. stupně neshledal, přičemž vyšel ze souhlasného stanoviska Krajské hygienické stanice Středočeského kraje, které se k otázce dopravní zátěže výslovně vyjádřilo. Projektová dokumentace i požární bezpečnostní řešení byly stvrzeny autorizovanými osobami. Součástí předložené dokumentace bylo rovněž statické posouzení stavby včetně výpočtu a navrženého řešení stability objektu, které bude provedeno v rámci stavebních úprav. K nedostatečnosti dokumentace stavební úřad uvedl, že doplnění bylo provedeno v rozsahu, který s ohledem na charakter stavby postačoval a byl v souladu s přílohou č. 5 vyhlášky o dokumentaci staveb. Pokud jde o účel užívání pro skladování, ten se nemění, přičemž stavebník uvedl, že skladováno bude paletované zboží v uzavřených obalech, což je v souladu s určeným využitím dle platného územního plánu obce D.. Hala nebude trvalým pracovištěm, obsluhu skladu budou tvořit dva pracovníci, kteří budou mít zázemí ve stávající administrativní budově, a proto provoz haly nevyžaduje její napojení na vodovod ani kanalizaci. Provoz haly bude pouze v denní době, což rovněž znamená, že nebude docházet k negativním vlivům na okolí. V objektu nebudou zabudována technická zařízení, která by způsobovala a zvyšovala negativní hluk a vibrace. Dále správní orgán I. stupně poznamenal, že okolnosti, zda byla projektová dokumentace zpracována k tomu oprávněnou osobou, zda je úplná, přehledná a zda jsou v ní v odpovídající míře řešeny obecné požadavky na výstavbu, zkoumá stavební úřad podle stavebního zákona a nejedná se o požadavek stanovený v zákoně č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění účinném do 31. 12. 2017 (dále jen „zákon o ochraně přírody a krajiny“), jehož zájmy může hájit žalobce.
13. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce společně s dalšími účastníky dne 1. 6. 2018 odvolání. V odvolání odvolatelé namítali část důvodů, které nyní žalobce uplatňuje v žalobě. Namítali nezákonnost a věcnou nesprávnost prvostupňového rozhodnutí, a to jednak pro porušení § 36 odst. 3 a § 17 odst. 1 správního řádu a jednak pro nedostatečnou kvalitu technické zprávy. Argumentace byla prakticky totožná s argumentací použitou v podané žalobě, a soud ji proto na tomto místě znovu neopakuje.
14. O odvolání žalobce a dalších účastníků rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. V jeho odůvodnění konstatoval, že vyšel z tvrzení správního orgánu I. stupně o tom, že v době nahlížení do spisu nebyl soupis spisu vytištěný, ale existoval v elektronické podobě. Připustil, že stavební úřad nevedl spis v souladu s § 17 správního řádu v tom ohledu, že soupis spisu nebyl k dispozici vytištěný, byl však veden v elektronické podobě a kdykoli bylo možné při nahlížení o soupis požádat. Žádná součást spisu nebyla zatajována a podklady pro vydání rozhodnutí byly po celou dobu řízení k dispozici. Technická zpráva obsahující statické posouzení byla součástí spisu již ode dne 27. 12. 2017, což je jednak uvedeno na deskách v předložené projektové dokumentaci, které stavebník předkládal, a jednak to bylo zmiňováno i na místním šetření ze dne 15. 2. 2018, kde se uvádí, že obec „*požaduje splnit statické zajištění dle projektové dokumentace*“. Žalovaný se rovněž ztotožnil s názorem stavebního úřadu ohledně projektové dokumentace stavby v tom, že stavební úřad nemá důvod zpochybňovat řešení, které navrhla k tomu oprávněná osoba, která odpovídá za správnost a celistvost projektové dokumentace. Projektant, který zpracoval statické posouzení, je autorizovaný inženýr v oblasti statiky a dynamiky staveb a jeho odbornost garantuje

profesní komora, jejímž je členem. Žalovaný poukázal rovněž na to, že odvolací tvrzení o řadě chyb technické zprávy nebyla podložena žádným konkrétním tvrzením ani jinak doložena. Porušení § 36 odst. 3 správního řádu žalovaný vzhledem k okolnostem neshledal.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

15. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a že obsahuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.
16. Soud o žalobě rozhodl bez jednání, a to v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. Žalobce ani žalovaný na základě výzvy soudu neoznámil svůj nesouhlas s rozhodnutím věci bez jednání. Proto lze mít za to, že s tímto postupem souhlasí.
17. Soud shledal nadbytečným provádět důkazy souborem dokumentů ofocených při nahlížení do spisu dne 30. 1. 2018 a dne 19. 4. 2018 a výsledkem zástupce žalobce nahlízejícího do spisu. Pro posouzení věci je relevantní obsah správního spisu, který byl ve věci veden správními orgány, přičemž soubor dokumentů, které si žalobce ofotil, není způsobitý prokázat nic víc, než rozsah dokumentů, z nichž si žalobce pořídil kopii. Žalobce rovněž neuvádí, jaká podstatná skutečnost má být zjištěna výsledkem jeho zástupce nahlízejícího do spisu, a ani soud nevidí k výsledku tohoto svědka žádný důvod. Svědek nemůže zvrátit objektivní skutečnost, kterou je obsah správního spisu. V této souvislosti soud poukazuje na to, že ani žalobce netvrdí, že se správním spisem bylo nějak manipulováno, kdy by již svědectví nahlízejících osob mohlo mít určitý důkazní potenciál. Žalobce svou argumentaci staví na tom, že při nahlížení do spisu nebyl k dispozici vytištěný soupis jeho součástí, což žalovaný nečiní sporným, a žalobce ani netvrdí, že elektronický soupis neexistoval či že s ním bylo manipulováno.
18. Provádění těchto důkazů soud shledal nadbytečným i proto, že žalobce mylně interpretuje odůvodnění napadeného rozhodnutí, když z něj dovozuje závěr žalovaného o tom, že technická zpráva byla k dispozici pouze v elektronické podobě. Ve skutečnosti je však v něm uvedeno toto: „V předávacím protokolu stavební úřad uvádí, že v době nahlížení do spisu nebyl soupis spisu vytisknutý, ale existoval v elektronické podobě. Nicméně statické posouzení bylo součástí spisu již ode dne 27. 12. 2017 (je zapsáno na deskách v předložené projektové dokumentaci, které stavebník předkládal), tak bylo zmiňováno i na místním šetření ze dne 15. 2. 2018, kde se uvádí, že obec požaduje splnit statické zajištění dle projektové dokumentace.“ (důraz přidal soud). I soud tak dospěl ke stejnému závěru, tedy že technická zpráva byla a je částí projektové dokumentace D1.2 Stavebně konstrukční řešení zpracovanou Ing. P. S. a byla předložena původním stavebníkem v rámci doplnění podání dne 27. 12. 2017. Pro úplnost soud dodává, že další navržené důkazy, tedy doplnění podání původního stavebníka ze dne 27. 12. 2017, soupis spisu a záznamy o nahlížení do spisu byly předloženy soudu žalovaným a tvoří součásti správního spisu.

Posouzení žalobních bodů

19. Soud předepisuje, že podanou žalobu je třeba nahlížet prizmatem postavení žalobce, jehož žalobní legitimace se sice odvíjí od účastenství v předchozím řízení podle stavebního zákona, nicméně v něm se odvíjela od § 70 odst. 3 zákona o ochraně přírody a krajiny, resp. § 109 odst. 1 písm. g) stavebního zákona. Žalobce prohlásil, že je spolkem občanů obce D., jehož účelem je rozvoj obce a zvyšování kvality života všech občanů obce D.. Hlavní činnost spolku směřuje ke zlepšování stavu životního prostředí v katastru obce D. a zvyšování kvality dopravní infrastruktury. Jeho žalobní legitimace se tak odvíjí od § 65 odst. 2 s. ř. s. a s tím souvisí též okruh námitek, který mohl v předcházejícím řízení podle stavebního zákona namítat. Pro úplnost soud dodává, že v předcházejícím řízení bylo postupováno podle stavebního zákona ve znění do

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. V.

31. 12. 2017. Otázkou účasti občanských sdružení (po 1. 1. 2014 spolků) ve správních řízeních se zabýval Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 4. 2. 2010, č. j. 7 As 2/2009 – 80, publikovaném pod č. 2061/2010 Sb. NSS, v němž dospěl k závěru, že „[s] námitkami občanského sdružení, které své postavení účastníka správního řízení odvozuje z § 70 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, je správní orgán povinen se věcně vypořádat pouze v případě, že se týkají zájmů, které občanské sdružení ve správním řízení hájí, tj. pokud souvisejí s ochranou přírody a krajiny tak, jak je vymezena citovaným zákonem (srovnej zejména § 1 až § 3 citovaného zákona). V opačném případě postačí, pokud správní orgán přezkoumatelným způsobem zdůvodní, proč se námitky uplatněné občanským sdružením těchto zájmů netýkají.“
20. K závěru, že „[j]e-li žalobkyně občanským sdružením založeným za účelem ochrany přírody a krajiny (§ 70 zákona ČNR č. 114/1992, o ochraně přírody a krajiny), může ve stavebním řízení vznášet připomínky či námitky jen v rozsahu předmětu své činnosti“, dospěl Nejvyšší správní soud rovněž již v rozsudku ze dne 19. 2. 2004, č. j. 5 A 137/2000 – 37, uveřejněném pod č. 640/2005 Sb. NSS. Správní orgány obou stupňů se námitkami žalobce nad rámec vymezený jeho procesním postavením jako spolku hájícího zájmy ochrany přírody a krajiny zabývaly proto, že vyjádření a odvolání společně s ním podávali i další účastníci stavebního řízení, které podobná procesní omezení v řízení o dodatečném povolení stavby nestíhala. Žalovanému ani správnímu orgánu I. stupně tedy nelze v tomto ohledu nic vytknout. Nadto, prvostupňové rozhodnutí obsahuje poměrně obsáhlou úvahu na téma procesního postavení žalobce a z toho se odvíjejícího okruhu přípustných námitek. Je tedy zjevné, že si prvostupňový orgán rozdíl v jednotlivých kategoriích účastníků uvědomoval a ujasnil.
21. Žalobce v prvním žalobním bodě namítá, že byl zkrácen na svém procesním právu vyplývajícím z § 36 odst. 3 správního řádu ve spojení s porušením povinnosti stavebního úřadu vést spis v souladu s § 17 odst. 1 správního řádu. Toto porušení dovozuje ze skutečnosti, že neměl možnost seznámit se s technickou zprávou a uplatnit proti ní námitky. Mezi stranami je v tomto ohledu sporné, kdy se stala předmětná technická zpráva součástí správního spisu a kdy se s ní tedy mohl žalobce seznámit. V této souvislosti soud předesílá, že z citovaných ani jiných ustanovení správního řádu nevyplývá povinnost správního orgánu seznamovat účastníky správního řízení s každým jednotlivým podkladem, resp. informovat je o obsahu každého jednotlivého podkladu, který byl do správního spisu založen. K tomu, aby účastník v každém okamžiku věděl, co je součástí správního spisu a z jakých podkladů tedy bude správní orgán vycházet, slouží úprava vedení správního spisu. Mezi stranami není sporné, že správní orgán I. stupně nedisponoval minimálně ve dnech, kdy bylo do spisu nahlíženo, vytištěným soupisem všech jeho součástí. Správní orgány obou stupňů však shodně tvrdí, že soupis součástí spisu byl veden v elektronické podobě, což je možné (srov. § 63 odst. 3 zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě, ve znění pozdějších předpisů a § 12 vyhlášky č. 259/2012 Sb., o podrobnostech výkonu spisové služby, ve znění pozdějších předpisů) a žalobce tuto skutečnost nezpochybňuje.
22. Dle názoru soudu je při úvahách o tom, zda byl porušen § 17 správního řádu třeba rozlišovat několik situací. Jednak situaci, kdy správní orgán I. stupně soupis součástí spisu vůbec nevede či jej vede chybně tak, že v něm některé součásti spisu vůbec uvedeny nejsou, a jednak situaci, k níž došlo i v tomto případě, kdy soupis součástí spisu byl veden elektronicky a nebyl v každém jednotlivém případě nahlížení do spisu vytištěn. Popsané situace se však od sebe diametrálně odlišují z hlediska možného dopadu do procesních práv žalobce. Pokud byl žalobci, jak tvrdí, předložen správní spis, aniž v něm byl obsažen vytištěný soupis všech jeho součástí, lze to sice označit za určitý nedostatek, nicméně žalobci, resp. fyzickým osobám, které za něj do spisu nahlížely, skutečně nic nebránilo upozornit stavební úřad na chybějící soupis, pokud si chtěly ověřit, co vše součástí správního spisu tvoří. Nadto by technickou zprávu ani jako výslovnou součást správního spisu žalobce nenalezl, neboť, jak si soud ověřil, byla pod označením D1.2 součástí projektové dokumentace, zpracované projektovou kanceláří A. D. v 10/2017 pod

č. zakázky 16/015, což plyne z jejího obsahu na vnitřní straně desek. Jako nepravdivé se ukázalo tvrzení žalobce, že existovala pouze v elektronické podobě, a k této otázce se již soud vyjádřil výše v bodě 18.

23. Navíc je třeba připomenout, že žalobce byl po celou dobu řízení zastoupen advokátem, tedy odborníkem, který jej měl a mohl na otázky související s vedením správního spisu a nahlížením do něj upozornit. Lze tedy uzavřít, že k určitému pochybení při vedení spisu z hlediska dodržení § 17 správního řádu došlo, a připustil ho i žalovaný, nicméně toto pochybení nemělo žádný vliv na zákonnost rozhodnutí správních orgánů obou stupňů. Soud má totiž za dostatečně podložený závěr, že od 27. 12. 2017 byla technická zpráva součástí spisu, a žalobce se s ní při nahlížení do spisu mohl seznámit bez ohledu na nepředložení vytištěného soupisu součástí spisu. Tento namítaný nedostatek je tak třeba považovat za toliko formální pochybení, které nebylo způsobitelné poškodit žalobce na jeho procesních právech. Žalobní námitka je proto nedůvodná (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 6. 2019, č. j. 10 As 79/2018 – 29, č. 2073/2010 Sb. NSS).
24. Pokud jde o namítané porušení § 36 odst. 3 správního řádu, je nepochybné, že z pohledu formálního k jeho porušení nedošlo. Žalobce byl opakovaně správním orgánem I. stupně poučován, že se může vyjádřit ke všem podkladům pro vydání rozhodnutí, uplatňovat námitky a navrhnout doplnění. Z hlediska materiálního by k jeho porušení mohlo dojít tehdy, pokud by se žalobce reálně nemohl s některým podkladem seznámit, a to nikoli proto, že o něm „jen“ obecně nevěděl, ale proto, že součástí správního spisu nebyl, byť z něj správní orgán vycházel. Rozdíl naznačený v předchozí větě je podstatný, neboť jak již soud předeslal, správní orgány detailně neseznamují účastníky s každým jednotlivým podkladem, resp. s jeho konkrétním obsahem. Předmětný podklad nadto není nijak zvláštním či neobvyklým podkladem, resp. nezvyklou součástí projektové dokumentace stavby. Statické posouzení tvoří v přiměřeném rozsahu část projektové dokumentace *D.1.2 Stavebně konstrukční řešení* podle přílohy č. 5 vyhlášky o dokumentaci staveb. Jeho existenci tedy lze zcela očekávat a z procesního chování žalobce lze rovněž usuzovat, že se o tuto otázku aktivně zajímal, když navrhoval znalecké statické posouzení. Případná je i poznámka žalovaného, že přinejmenším od konání ústního jednání dne 15. 2. 2018 muselo být žalobci zřejmé, že součástí projektové dokumentace je dokument, který řeší statické posouzení stavby, neboť splnění jeho podmínek požadovala obec D. a zástupci žalobce, konkrétně M. T. a E. V., kteří se tohoto jednání zúčastnili. Z průběhu správního řízení nelze ani dospět k závěru, že by se snad žalobce o tuto otázku aktivně u správního orgánu I. stupně zajímal a ten mu předmětný podklad zamlčel. Rovněž ze samotného technického posouzení je zjevné datum jeho zpracování 10. 11. 2017, které žalobce nespochybňuje. Žádné skutečnosti tedy nesvědčí o tom, že by technická zpráva součástí projektové dokumentace od 27. 12. 2017 neměla být a žalobce žádnou konkurující skutkovou verzi soudu nepřekládá.
25. Dlužno dodat, že je nesporným, že pro účely odvolacího řízení se již žalobce s předmětnou technickou zprávou seznámil a mohl se k ní nejen formálně, ale i reálně vyjádřit, což také učinil. V daných souvislostech je však třeba stále mít na paměti, z jakého procesního titulu byl žalobce účastníkem předcházejícího řízení, tedy že je spolkem chránícím zájmy ochrany přírody a krajiny v Dobříči. Aby bylo možné alespoň teoreticky, odhlédneme-li od toho, co bylo uvedeno výše, uvažovat o tom, že byl žalobce zkrácen na svém právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí již v prvostupňovém řízení tak, že by to mohlo způsobit nezákonné rozhodnutí, muselo by z jeho odvolací argumentace být patrné, s jakou hmotněprávní úpravou a kterého složkového zákona o ochraně přírody a krajiny je prvostupňové rozhodnutí v rozporu. Jinými slovy by porušení na procesních právech muselo dosáhnout takové intenzity, že se projeví v nezákonnosti samotného rozhodnutí. I kdyby tedy žalobce neměl reálnou možnost se s technickou zprávou o statickém posouzení před vydáním prvostupňového rozhodnutí seznámit, k jeho dotčení na právech, a tím méně v právu na spravedlivý proces, by nedošlo, neboť jeho žalobní argumentace směřuje toliko k obecným otázkám souladu určitého podkladu s právem ve formálním smyslu bez potřebného

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. V.

dopadu do skutečného zájmu na ochraně přírody a krajiny. I pokud by tedy tvrzení žalobce o tom, že technická zpráva součástí správního spisu z jakéhokoli důvodu nebyla, byla pravdivá, nemohlo to ovlivnit zákonnost rozhodnutí. Žalovaný se s námitkami žalobce směřující vůči technické zprávě vypořádal, čímž byla vada zhojena. Soud tedy uzavírá, že ani tato žalobní námitka není důvodná, neboť k porušení § 36 odst. 3 správního řádu s ohledem na vše výše uvedené nedošlo.

26. Pokud jde o výhrady vůči technické zprávě, pak v tomto směru žalobce zpochybnil toliko v obecné rovině odbornost jejího autora a její formální náležitosti. Konkrétně pak namítal, že technická zpráva není vyhotovena strojově, nýbrž je psána vlastní rukou, a že není podepsána, což vyvolává pochybnosti o jejím autorství. Na těchto námitkách, které žalovaný přiměřeně vypořádal, setrval žalobce i v žalobě. V této souvislosti soud předesílá, že žalobce svoji žalobní argumentaci nijak nerozvinul ani dále neposunul v reakci na vypořádání jeho totožných odvolacích námitek žalovaným. Tomu proto logicky bude odpovídat i způsob jejich vypořádání soudem. Předně soud nepřisvědčil tvrzení, že technická zpráva není podepsána, neboť podpis je připojen jak na titulní straně opatřené úředním razítkem s číslem, pod kterým je Ing. S. zapsán do Č., tak na příslušných deskách, do nichž je vložena. Otázku, zda mohou být součástí projektové dokumentace předepsané stavebním zákonem zpracovány a předkládány v rukopisu či musí být zpracované strojově, právní předpisy obecně neupravují. Požadavek na strojově čitelný formát je stanoven od 1. 1. 2018 v § 20a stavebního zákona ve znění zákona č. 225/2017 Sb. toliko pro územně plánovací dokumentaci, její aktualizaci nebo změnu a její úplné znění po vydání poslední aktualizace nebo změny. Jakkoli je pravdou, že v dnešní době je obvyklé, že projektová dokumentace je nejen vyhotovována strojově, ale pravidelně i prostřednictvím výpočetní techniky, nelze vyloučit její předložení v podobě rukopisné, jak se stalo v této věci a jak to bylo běžné i v minulosti.
27. Z hlediska požadavků § 159 odst. 2 stavebního zákona je podstatné, aby statické, popřípadě jiné výpočty byly vypracovány tak, aby byly kontrolovatelné. Z odůvodnění rozhodnutí žalovaného lze seznat, že na nich žádných vad v tomto směru neshledává. Ani žalobce konkrétně netvrdí, že vstupní údaje, použité metody, matematické vzorce či výpočty jsou chybné. Z jeho argumentace lze vyčíst pouze domněnku, že technická zpráva je vadná proto, že je sepsána ručně. Jinými slovy, pokud by tytéž výpočty byly vyhotoveny na psacím stroji či vytištěny tiskárnou, zřejmě by se staly správnými a žalobce by proti nim ničeho nenamítal. Pokud soud odhlédne od absence tvrzení konkrétního zájmu na ochraně přírody a krajiny, který tím měl být nebo byl dotčen, zcela absentuje konkrétní námitka proti obsahu uvedeného dokumentu, jak bylo uvedeno shora. Rovněž žalobce konkrétně nezpochybňuje odbornost zpracovatele technické zprávy, když pochybnosti o ní dovozuje pouze z jejího dnes již neobvyklého zpracování. Za této procesní situace se tak soud ztotožňuje se způsobem, jakým se s obdobnou odvolací námitkou vypořádal žalovaný. Námitky nejsou důvodné.
28. Pokud jde o namítanou existenci silážní jámy, soud ověřil, že žádnou takovou námitku ani žalobce, ani žádný jiný účastník v předcházejícím řízení nevzněl. Podle ustanovení § 129 odst. 2 věty sedmé ve spojení s ustanovením § 112 odst. 1 věty druhé stavebního zákona platí, že účastníci řízení mohou námitky uplatnit nejpozději při ústním jednání, jinak k nim nebude přihlédnuto. Na tom nic nemění, že stavební úřad poučil účastníky tak, že mohou námitky uplatňovat až do vydání rozhodnutí. Jelikož žádná taková námitka vznesena nebyla, jde o novotu uplatněnou až v řízení před správním soudem, a soud se jí pro její nepřípustnost nezabýval. I kdyby však soud na tuto námitku nahlížel jako na námitku rozporu napadeného rozhodnutí s právním předpisem, je třeba konstatovat, že žalobce tuto námitku vznesl bez jakéhokoliv důkazu o jím tvrzené skutečnosti. Ani se tak nepokusil unést důkazní břemeno o tom, že v bezprostředním sousedství stavby má údajně být zasypaná silážní jímka a že má dopad na únosnost podloží stavby. I z tohoto důvodu tak tato námitka nemůže být úspěšná.
29. Pokud jde o třetí okruh žalobních námitek, pak k namítanému rozporu mezi kolaudovaným

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. V.

stavem a tím, jak byla stavba označena ve správních rozhodnutích, se správní orgán I. stupně přezkoumatelně vyjádřil a žalobce jeho závěry v odvolání nijak nezpochybňoval. Mezi stranami není sporné, že původní účel haly byl „zemědělský sklad“, a žalobce k tomu dodává, že sloužila jako seník. Tudíž soudu se nejeví jako rozporné s tímto účelem, pokud je stavba označena jako skladovací hala. Žalobce neuvádí, jak by dle jeho názoru měla být označena, tudíž se soud k této žalobní námitce podrobněji vyjádřit nemůže. Namítá-li žalobce, že základová deska patrně není dimenzována pro tak velkou zátěž, pak pomíjí, že právě za tím účelem bylo zpracováno statické posouzení s vyhovujícím závěrem. Ohledně tohoto podkladu, jehož věrohodnost nebyla v řízení účinně zpochybněna, se již soud výše vyjádřil. Tvzení o tom, že stavba je v havarijním stavu a stavebně technický stav neumožňuje realizaci záměru stavebníka tak, aby byl v souladu s příslušnými ustanoveními stavebního zákona, zůstávají pouze v rovině obecných tvrzení a míjejí se s účelem účasti žalobce v předcházejícím řízení. I žalobci musí být zjevné, že s takto obecně formulovanými žalobními námitkami nemůže být úspěšný. Ani správní orgány ani soud nejsou povinni bez konkrétní žalobní argumentace dokazovat žalobci opak, tedy že stavba v havarijním stavu není či že její stavebně technický stav realizaci záměru umožňuje, resp. že realizace záměru povede k odstranění stávajících nedostatků stavby. Související odvolací námitku týkající se požadavku na zpracování znaleckého posudku na statiku stavby žalovaný vypořádal a soud se s jeho závěrem ztotožňuje, když žalobce nikam dále žalobní argumentaci neposouvá.

30. Totéž platí i o obecných námitkách absence napojení na technickou infrastrukturu, hygienických požadavků na pracoviště obsluhy či zvýšeného provozu na místních komunikacích způsobeného dovážkou a odvozem skladovaného materiálu. K těmto otázkám se správní orgán I. stupně přiměřeně vyjádřil a žalobce k tomu v odvolání nic nenamítal. Pokud nyní v řízení před soudem vznáší totožné námitky, aniž by závěry prvostupňového rozhodnutí konkrétně zpochybnil, nemůže s nimi být úspěšný. Není tak pravdivý ani závěr žalobce, že se těmito otázkami správní orgány nezabývaly. V souhlasném závazném stanovisku Krajské hygienické stanice Středočeského kraje (dále jen „KHS“) ze dne 13. 11. 2017, č. j. KHSSC 64135/2017, je výslovně řečeno, že předmětná hala nebude trvalým pracovištěm a že dva pracovníci skladu budou mít zázemí včetně sanitárního zařízení ve stávající administrativní budově. KHS se věnovala a výslovně vyjádřila i k otázce hluku, když uvedla, že doprava se předpokládá v intenzitě deseti nákladních a dvaceti dodávkových automobilů měsíčně. Jelikož mezi otázky, kterými se orgán ochrany veřejného zdraví zabývá před vydáním závazného stanoviska, jsou i otázky dodržení hygienických požadavků na pracoviště a pracovní prostředí a dodržení hygienických limitů hluku a vibrací, je třeba při souhlasu KHS mít za to, že tyto požadavky jsou splněny. Soud k tomu dodává, že proti závaznému stanovisku KHS žalobce v odvolání nebrojil. Součástí správního spisu je rovněž souhlasné závazné stanovisko Hasičského záchranného sboru k projektové dokumentaci stavby se závěrem, že požadavky požární bezpečnosti splněny jsou. Ani proti tomuto stanovisku žalobce v odvolání nic nenamítal. Žalobní námitky jsou proto nedůvodné.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

31. Vzhledem k tomu, že žalobní body jsou nedůvodné a soud nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, byla žaloba zamítnuta jako nedůvodná (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
32. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný, který byl naopak plně úspěšný, přiznání náhrady nákladů řízení nepožadoval. Soud mu proto náhradu nákladů řízení nepřiznal. Soud by tak učinil i tehdy, pokud by žalovaný náhradu nákladů řízení požadoval, neboť žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady přesahující běžnou úřední činnost nevznikly.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 25. června 2020

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu